

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 441/2016
26.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног Д.Ј., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адвоката М.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.209/15 од 27.11.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.95/16 од 10.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.209/15 од 27.11.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.95/16 од 10.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К бр.209/15 од 27.11.2015. године окривљени Д.Ј., оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, за коју је одређено да се неће извршити ако окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени Д.Ј. да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 8.434,00 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 бр.95/16 од 10.03.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.Ј. па је пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.209/15 од 27.11.2015. године потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Ј., адвокат М.С., због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће донети ослобађајућу пресуду или побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 487. став 1. ЗКП па је након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Д.Ј. навођењем разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али суштински у образложењу захтева оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да првостепени суд није на несумњив начин утврдио да је понашање окривљеног довело до угрожавања спокојства, телесног интегритета и душевног стања на страни оштећене у одређеном трајању, из чега произилази да првостепени суд није утврдио постојање свих битних елемената кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим.

Како су дакле у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева, на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (у образложењу захтева се указује и на повреду члана 16. и повреду члана 419. став 2. ЗКП), Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног Д.Ј. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**